Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

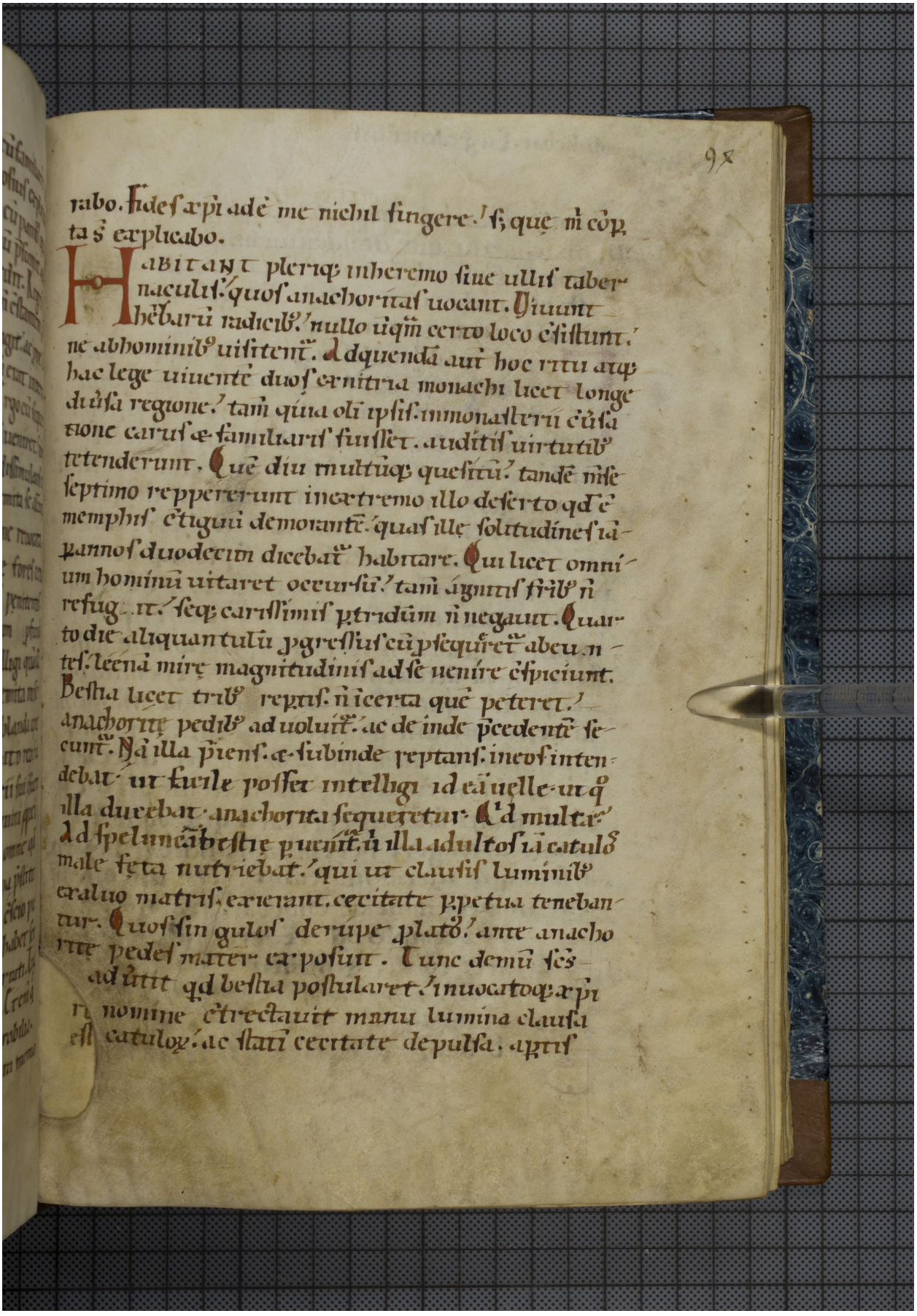

rabo. Fides xpi ad ē me nichil fingere. s; que mi cōp
ta s explicabo.

Habitant plerique inheremo sine ullis taber
naculis. quos anachoritas uocant. Uiuunt
herbarū radicib. nullo uq̄m certo loco cōsistunt.
ne ab hominib uisitent. Adquendā aut hoc ritu atq
hac lege uiuentē duos ex nitria monachi licet longe
diuersa regione. tam quia oli ipsis in monasterii cōuersa
tione carus et familiaris fuisset. auditis uirtutib
tetenderunt. Quē diu multūq quesitū. tandē mense
septimo reppererunt in extremo illo deserto qd ē
memphis cōtiguū demorantē. quas ille solitudines iā
per annos duodecim dicebat habitare. Qui licet omni
um hominū uitaret occursū. tam agnitis fratrib n
refugit. seq carissimis per triduum n negauit. Quar
to die aliquantulū progressus cū prosequeret abeun
tes. leenā mire magnitudinis ad se uenire cōspiciunt.
Bestia licet trib repertis. n incerta quē peteret.
anachorite pedib ad uoluit. ac deinde precedentē se
cunt. Nā illa pariens. et subinde reptans. in eos inten
debat. ut facile posset intelligi id eā uelle. ut q
illa ducebat. anachorita sequeretur. Qd multa.
Ad speluncā bestie peruenit. ubi illa adultos iā catulos
male feta nutriebat. qui ut clausis luminib
ex aluo matris exierant. cecitate perpetua tenebantur.
Quos singulos de rupe prolatos. ante anacho
rite pedes mater exposuit. Tunc demū scs
ad uertit qd bestia postularet. inuocatoq xpi
ri nomine cōtrectauit manu lumina clausa
est catulorū. ac statī cecitate depulsa. apertis